

Зламана ПЛЯШКА

Кейді хотіла пити. Як Софія могла допомогти?

Ноель Ламберт Баррус
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у Сьєрра-Леоне.

Софія уважно слухала, як вчителька пояснювала задачу з математики на дошці.

“Скільки буде дев'ять помножити на чотири?” — запитала вчителька.

Софія підняла руку. “Тридцять шість!” — сказала вона.

Вчителька усміхнулася: “Правильно, Софіє!”

Після уроку настав час іти додому. Софія йшла з подружками. Всі вони витягли свої пляшки

для води, щоб допити те, що залишилось. Було спекотно!

Але Софія помітила дещо дивне. Її подруга Кейді не пила воду. Вона просто тихенько йшла.

“Кейді, де твоя пляшка з водою?” — спитала Софія. Усі завжди хотіли пити в кінці шкільного дня.

“Вона вчора зламалася, і я не можу придбати нову, — сказала Кейді. — Тепер я не можу принести воду до школи”.

Софія подивилася на свою пляшку. Як би їй хотілося поділитися! Але вона вже все випила.

Цілий день Софія думала про Кейді та її зламану пляшку для води. Там, де вони жили, було важко дістати чисту питну воду. У більшості дітей була лише одна пляшка для води на весь рік. Вони наповнювали її вдома з великого контейнеру чистої води. Від іншої води можна було захворіти. Якщо у Кейді не було пляшки, то вона не могла приносити до школи воду з дому.

Наступного ранку Софія думала про те, як вона може допомогти Кейді. Вдома у Софії було декілька пластикових пляшок, наповнених водою. Софія поклала одну з них в рюкзак до своєї металевої пляшки. Рюкзак став трохи важчим, але вона на це не зважала.

Прийшовши до школи, вона знайшла Кейді. “Кейді, у тебе вже є нова пляшка для води?” — спитала Софія.

Кейді похитала головою, опустивши очі долі. “Нічого страшного, — сказала Софія, — я принесла пляшку для тебе”.

Вона дала Кейді пляшку з водою. Кейді усміхнулася.

“Дякую, Софіє!” Кейді міцно обняла подругу. Під час уроків Кейді пила зі своєї пляшки як й інші діти. Софія раділа, що її подруга більше не страждала від спраги.

Кожного дня того тижня Софія приносила додаткову пляшку води для подруги. Одного ранку мама Софії підняла її рюкзак.

“Гмм, — сказала мама. — Рюкзак важчий, ніж зазвичай”. Вона відкрила його і дістала додаткову пляшку води.

“Софіє, ти навмисно поклала додаткову пляшку води, щоб взяти до школи?” — запитала мама.

Софія кивнула. “У Кейді зламалася пляшка, а нову вона придбати не може. Тому у неї не було води в школі”.

“Скільки ти вже носиш для неї воду?” — запитала мама.

“Лише цей тиждень, — сказала Софія. — Я не хотіла, щоб вона відчувала спрагу”.

Мама усміхнулася. “Яка ти розумничка, що подбала про свою подругу. Так само вчинив би Ісус. Я рада, що ти поводишся так, як Ісус. — вона обняла Софію. — Думаю, є ще один спосіб допомогти. —

Мама дала Софії металеву пляшку. — Подаруй це подружці, щоб вона могла її наповнювати. Тоді тобі не доведеться кожного дня носити в школу пластикові пляшки”.

“Справді?” — спитала Софія.

Мама кивнула. “Так. Просто попроси її берегти пляшку”.

Софія взяла пляшку до школи. Вона одразу ж вручила її Кейді.

“Ого, — сказала Кейді. — Дякую, Софіє!” Кейді її обняла.

Софія відчула всередині тепло. Вона знала, що допомогла подружці, так само, як зробив би Ісус. ●

Як ви комусь допомогли?